

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B._Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Lektorat</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: JĘZYK OBCY – JĘZYK ANGIELSKI	
Cele kształcenia C1 Powtórzenie zasad tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku obcym. C2 Poszerzenie wiedzy na temat zasad tworzenia wypowiedzi w języku angielskim na poziomie B2+ Europejski System Opisu Kształcenia Językowego. C3 Przekazanie wiedzy w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego z psychologii oraz w dyscyplinach pokrewnych na poziomie B2+ ESOKJ. C4 WYROBIEŃCIE umiejętności stosowania nabytej wiedzy w wypowiedziach ustnych i pisemnych w grupach oraz indywidualnie na poziomie B2+ ESOKJ. C5 Rozwinięcie umiejętności samodzielnej pracy z tekstem w języku angielskim na poziomie B2+ ESOKJ. C6 Utrwalenie nawyku systematycznej pracy własnej poprzez regularne prace domowe.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiadomości z języka angielskiego na poziomie B2. Ws2 Student potrafi na poziomie B2 wykorzystywać nabytą wiedzę teoretyczną do formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku obcym.	
Metody kształcenia: Mk1 Opis/instruktaż Mk2 Metoda komunikacyjna: studenci pracują w parach i małych grupach przekazując sobie potrzebne informacje w języku obcym Mk3 Metoda gramatyczno-tłumaczeniowa Mk4 Metoda indukcyjna: student formułuje reguły i zasady w oparciu o przedstawione przykłady Mk5 Dyskusja Mk6 Ćwiczenia w parach i małych grupach	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Program kształcenia (treści nauczania):

T1 Powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie wiadomości w zakresie najczęściej używanych struktur gramatycznych:

- Czasy teraźniejsze, przeszłe i przyszłe
- Czasowniki modalne
- Szyk przymiotników w zdaniu
- Przysłówki i wyrażenia przysłówkowe
- Strona bierna (wszystkie formy)
- Okresy warunkowe (wszystkie typy)
- Zdania względne definiujące
- Konstrukcje gerundialne i bezokolicznikowe
- Czasowniki frazowe
- Transformacje zdań i tłumaczenie

T2 Powtórzenie, utrwalenie i poszerzenie wiadomości w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego.

T3 Rozwinięcie umiejętności w zakresie rozumienia tekstu mówionego i pisanego.

T4 Rozwinięcie umiejętności formułowania oraz wyrażania opinii i przemyśleń w języku angielskim.

T5 Wyrobieenie umiejętności w zakresie referowania przeczytanych i wysłuchanych tekstów.

T6 Doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy z materiałem w języku angielskim.

Literatura podstawowa:**Literatura podstawowa:**

1. Kollmanová, L. *Angličtina nejen pro samouky*. Praha: Leda, 2023. ISBN 978-80-7335-861-7
2. Raymond Murphy. *Essential Grammar in Use*. Praha: ILC Czechoslovakia, s.r.o., 2015.
3. www.helpforenglish.cz, www.grammar.cz
4. Akademický slovník cizích slov / kolektiv autorů pod vedením Věry Petráčkové a Jiřího Krause
5. Angličtina nejen pro samouky - Dr. Ludmila Kollmanová
6. C. Oxenden, C. Latham-Koenig, *New English File Pre-Intermediate*, OUP 2019
7. C. Oxenden, C. Latham-Koenig, *New English File Intermediate*, OUP 2019
8. C. Oxenden, C. Latham-Koenig, *New English File Upper-Intermediate*, OUP 2020
9. Oxenden C., Latham-Koenig C., *New English File Upper-Intermediate*, OUP 2014
10. Murphy R., *English Grammar in Use*, Cambridge University Press 2007.

Literatura uzupełniająca:

1. Vince M., *Language Practice*, Macmillan 2005
2. Misztal M., *Tests in English Thematic Vocabulary*, WSiP 2004
3. Luto K. A., Ganczar M., *English for Special Purposes, Lexical Compendium-Media*, Poltext 2007
4. Własne materiały leksykalne prowadzącego

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy (indywidualnej) oraz w grupie F3 Ocena zadań P1 Ocena opanowania materiału nauczania w semestrze – kolokwium P2 Ocena opanowania materiału nauczania – egzamin końcowy		
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
F2		20
F3		20
P1		50
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie 0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat/egzamin Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia poszczególnych semestrów.		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
P2		100
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie 0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, terminologię specjalistyczną i potrafi się posługiwać terminologią w zakresie psychologii na poziomie B2+ ESOKJ.				K_W01
E2_U	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych w języku angielskim. Rozumie znaczenie przekazu zawartego w tekstach o różnej złożoności łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy ogólne i specjalistyczne i potrafi się posługiwać słownictwem ogólnym i specjalistycznym na poziomie B2+ ESOKJ.				K_U16
E3_K	Student rozumie potrzebę dalszego kształcenia, dokonuje samooceny. Jest gotowy uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności językowe, pracować w zespole, komunikować się z otoczeniem w miejscu pracy i poza nim oraz wykorzystywać zdolności interpersonalne.				K_K03 K_K11
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobu w oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1, C2, C3	T1 - T6	Mk1 - Mk6	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U16	C1 - C6	T1 - T6	Mk1 - Mk6	F1, F2, F3
Kompetencje					
E3_K	K_K03 K_K11	C1 - C6	T1 - T6	Mk1 - Mk6	F1, F2, F3, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład				-	

Ćwiczenia	Kontakt z nauczycielem akademickim	-
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		160
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Konsultacje		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	-
	Rozwiązywanie zadań i problemów	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	10
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		200
Liczba punktów ECTS		8

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Lektorat</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: JĘZYK OBCY – JĘZYK NIEMIECKI	
Cele kształcenia C1 Powtórzenie zasad tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku obcym. C2 Poszerzenie wiedzy na temat zasad tworzenia wypowiedzi w języku niemieckim na poziomie B2+ Europejski System Opisu Kształcenia Językowego. C3 Przekazanie wiedzy w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego z psychologii oraz w dyscyplinach pokrewnych na poziomie B2+ ESOKJ. C4 WYROBIEŃCIE umiejętności stosowania nabytej wiedzy w wypowiedziach ustnych i pisemnych w grupach oraz indywidualnie na poziomie B2+ ESOKJ. C5 Rozwinięcie umiejętności samodzielnej pracy z tekstem w języku niemieckim na poziomie B2+ ESOKJ. C6 Utrwalenie nawyku systematycznej pracy własnej poprzez regularne prace domowe.	
Przedmiot wprowadzający: -	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiadomości z języka niemieckiego na poziomie B2. Ws2 Student potrafi na poziomie B2 wykorzystywać nabytą wiedzę teoretyczną do formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku obcym.	
Metody kształcenia: Mk1 Opis/instruktaż Mk2 Metoda komunikacyjna: studenci pracują w parach i małych grupach przekazując sobie potrzebne informacje w języku obcym Mk3 Metoda gramatyczno-tłumaczeniowa Mk4 Metoda indukcyjna: student formułuje reguły i zasady w oparciu o przedstawione przykłady Mk5 Dyskusja	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Mk6 Ćwiczenia w parach i małych grupach	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie wiadomości w zakresie najczęściej używanych struktur gramatycznych: • Czasy teraźniejsze, przeszłe i przyszłe • Czasowniki modalne • Szyk przymiotników w zdaniu • Przysłówki i wyrażenia przysłówkowe • Strona bierna (wszystkie formy) • Okresy warunkowe (wszystkie typy) • Zdania względne definiujące • Konstrukcje gerundialne i bezokolicznikowe • Czasowniki frazowe • Transformacje zdań i tłumaczenie T2 Powtórzenie, utrwalenie i poszerzenie wiadomości w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. T3 Rozwinięcie umiejętności w zakresie rozumienia tekstu mówionego i pisanego. T4 Rozwinięcie umiejętności formułowania oraz wyrażania opinii i przemyśleń w języku niemieckim. T5 Wyrobiecie umiejętności w zakresie referowania przeczytanych i wysłuchanych tekstów. T6 Doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy z materiałem w języku niemieckim.	
Literatura podstawowa: 1. Motta, G. a kol. <i>Direkt neu 1</i>. Praha: Nakladatelství Klett, 2014. (bez ISBN) 2. Podhorná, L. <i>Němčina přehledně</i>. Praha: Rubico, 2007. ISBN 9788073460815 3. www.klett.cz (On-line cvičení) 4. Dallapiazza R.M., von Jan E., Schönherr T., Badstübner- Kizik C., Olszewska D., Tangram 1B, Tangram 2A, Hueber 2008.	
Literatura uzupełniająca: 1. Buscha H., <i>Deutsche Grammatik- ein Handbuch für den Ausländerunterricht</i>, Langenscheidt 2008 2. Rostek E.M., <i>Deutsch Effektiv</i>. Tematyczny słownik polsko-niemiecki, Wagros 2012. 3. Własne materiały leksykalne prowadzącego	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy (indywidualnej) oraz w grupie F3 Ocena zadań P1 Ocena opanowania materiału nauczania - egzamin	
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
F2	20
F3	20
	50

P1		
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat/egzamin Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia poszczególnych semestrów.		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
P2		100
Suma punktów		Suma punktów
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, terminologię specjalistyczną i potrafi się posługiwać terminologią w zakresie psychologii na poziomie B2+ ESOKJ.	K_W01
E2_U	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych w języku niemieckim. Rozumie znaczenie przekazu zawartego w tekstach o różnej złożoności łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy ogólne i specjalistyczne i potrafi się posługiwać słownictwem ogólnym i specjalistycznym na poziomie B2+ ESOKJ.	K_U16
E3_K	Student rozumie potrzebę dalszego kształcenia, dokonuje samooceny. Jest gotowy uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności językowe, pracować w zespole, komunikować się z otoczeniem w miejscu pracy i poza nim oraz wykorzystywać zdolności interpersonalne.	K_K03 K_K11

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1, C2, C3	T1 – T6	Mk1 – Mk6	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U16	C1 – C6	T1 – T6	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3
Kompetencje					
E3_K	K_K03 K_K11	C1 – C6	T1 – T6	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		-		
Ćwiczenia			-		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			160		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		
Konsultacje			-		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury		-		

	Rozwiązywanie zadań i problemów	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	10
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		200
Liczba punktów ECTS		8

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Lektorat</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: JEZYK OBCY – JEZYK ROSYJSKI	
Cele kształcenia C1 Powtórzenie zasad tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku obcym. C2 Poszerzenie wiedzy na temat zasad tworzenia wypowiedzi w języku rosyjskim na poziomie B2+ Europejski System Opisu Kształcenia Językowego. C3 Przekazanie wiedzy w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego z psychologii oraz w dyscyplinach pokrewnych na poziomie B2+ ESOKJ. C4 WYROBIE NIE UMIEJĘTNOŚCI STOSOWANIA NABYTEJ WIEDZY W WYPowiedziach ustnych i pisemnych w grupach oraz indywidualnie na poziomie B2+ ESOKJ. C5 Rozwinięcie umiejętności samodzielnej pracy z tekstem w języku rosyjskim na poziomie B2+ ESOKJ. C6 Utrwalenie nawyku systematycznej pracy własnej poprzez regularne prace domowe.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiadomości z języka rosyjskiego na poziomie B2. Ws2 Student potrafi na poziomie B2 wykorzystywać nabytą wiedzę teoretyczną do formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku obcym.	
Metody kształcenia: Mk1 Opis/instruktaż Mk2 Metoda komunikacyjna: studenci pracują w parach i małych grupach przekazując sobie potrzebne informacje w języku obcym Mk3 Metoda gramatyczno-tłumaczeniowa Mk4 Metoda indukcyjna: student formułuje reguły i zasady w oparciu o przedstawione przykłady Mk5 Dyskusja	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Mk6 Ćwiczenia w parach i małych grupach	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie wiadomości w zakresie najczęściej używanych struktur gramatycznych: • Czasy teraźniejsze, przeszłe i przyszłe • Czasowniki modalne • Szyk przymiotników w zdaniu • Przysłówki i wyrażenia przysłówkowe • Strona bierna (wszystkie formy) • Okresy warunkowe (wszystkie typy) • Zdania względne definiujące • Konstrukcje gerundialne i bezokolicznikowe • Czasowniki frazowe • Transformacje zdań i tłumaczenie T2 Powtórzenie, utrwalenie i poszerzenie wiadomości w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. T3 Rozwinięcie umiejętności w zakresie rozumienia tekstu mówionego i pisanego. T4 Rozwinięcie umiejętności formułowania oraz wyrażania opinii i przemyśleń w języku rosyjskim. T5 Wyrobinienie umiejętności w zakresie referowania przeczytanych i wysłuchanych tekstów. T6 Doskonalenie umiejętności samodzielnej pracy z materiałem w języku rosyjskim.	
Literatura podstawowa: 1. Nekolová, V. a kol. <i>Ruština nejen pro samouky</i>. Praha: Leda, 2019. ISBN 978-80-7335-428-2 2. Mistrová, V. a kol. <i>Cvičebnice ruské gramatiky</i>. Praha: Polyglot, 2012. ISBN 978-80-86195-29-2 3. Barnet, V. a kol. <i>Ruština pro pokročilé</i>. Praha: Leda, 2007. ISBN 978-80-7335-104-5	
Literatura uzupełniająca: 1. Dziewanowska D., Грамматика без проблем. Gramatyka języka rosyjskiego z ćwiczeniami, Warszawa 2005 2. Gołubiewa A., Kuratczyk M., Gramatyka języka rosyjskiego z ćwiczeniami, Warszawa 2009 3. Дорофеева Т.М., Лебедева М. Н., 53 Модели русской грамматики, базовый курс, Москва 1996 4. Маслова Н.А., Учебное пособие „Глаголы движения”», Одесса 2008 5. Kowalska N., D. Samek, Praktyczna gramatyka języka rosyjskiego, Warszawa 2008 6. Bartkiewicz W., Jak piszemy po rosyjsku. Ortografia: zasady, ćwiczenia, dyktanda, Warszawa 2011 7. Makarewicz H., Paszport maturzysty. Język rosyjski, Warszawa 2005 8. Kuzmina I., Śliwińska B., Język rosyjski. 365 zadań i ćwiczeń z rozwiązaniami, Warszawa 2008 9. Własne materiały leksykalne prowadzącego	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy (indywidualnej) oraz w grupie F3 Ocena zadań P1 Ocena opanowania materiału nauczania - egzamin	
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające)	Waga aktywności (liczba punktów)

osiągnięcie efektów uczenia się)		
F1		10
F2		20
F3		20
P1		50
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat/egzamin Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia poszczególnych semestrów.		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
P2		100
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu pogłębionym, terminologię specjalistyczną i potrafi się posługiwać terminologią w zakresie psychologii na poziomie B2+ ESOKJ.	K_W01
E2_U	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych w języku rosyjskim. Rozumie znaczenie przekazu zawartego w tekstach o różnej złożoności łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy ogólne i specjalistyczne i potrafi się posługiwać słownictwem ogólnym i specjalistycznym na poziomie B2+ ESOKJ.	K_U16

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_K	Student rozumie potrzebę dalszego kształcenia, dokonuje samooceny. Jest gotowy uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności językowe, pracować w zespole, komunikować się z otoczeniem w miejscu pracy i poza nim oraz wykorzystywać zdolności interpersonalne.			K_K03 K_K11	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1, C2, C3	T1 - T6	Mk1 - Mk6	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U16	C1 - C6	T1 - T6	Mk1 - Mk6	F1, F2, F3
Kompetencje					
E3_K	K_K03 K_K11	C1 - C6	T1 - T6	Mk1 - Mk6	F1, F2, F3, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		-	
Ćwiczenia				-	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				160	
Konwersatorium				-	

Wykład monograficzny		-
Konsultacje		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	-
	Rozwiązywanie zadań i problemów	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	10
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		200
Liczba punktów ECTS		8

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PRACA I OPIEKA SOCJALNA/ SOCIÁLNÍ PRÁCE A PÉČE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z kwestiami dotyczącymi przepisów prawa w funkcjonowaniu systemu pomocy społecznej, poznanie regulacji prawnych dotyczących pomocy społecznej, metodami i narzędziami nowoczesnej polityki społecznej, głównymi formami opieki i wsparcia społecznego. C2 Wyształcenie umiejętności dokonywania ocen używanych sposobów aktywizacji życiowej ludzi oraz kosztów i korzyści społecznych i gospodarczych wynikających z tych działań.	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 brak	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Prawa i wolności jednostki (Konstytucja Republiki Czeskiej/ R.P). T2 Prawo socjalne w świetle Republiki Czeskiej/Konstytucji R.P. T3 Podstawy prawa cywilnego -część ogólna.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T4 Prawo pomocy społecznej.

T5 Zadania pomocy społecznej.

T6 Zasady udzielania świadczeń.

T7 Postępowanie w sprawie świadczeń pomocy społecznej.

T8 Struktura organizacyjna pomocy społecznej.

Ćwiczenia:

T9 Pomoc społeczna - walka z biedą.

T10 Rządowe programy pomocy społecznej - zalety i ograniczenia.

T11 Bezrobocie.

T12 Ustawa o pomocy społecznej - ośrodki pomocy społecznej.

T13 Ubezpieczenia społeczne.

T14 Problemy reformy ubezpieczenia społecznego.

T15 Ochrona zdrowia - ubezpieczenia zdrowotne.

Literatura podstawowa:

1. JANEBOVÁ, R. Teorie sociální práce. In MATOUŠEK, O., a kol. Encyklopedie sociální práce. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0366-7.
2. VRTIŠKOVÁ, M., 2014. Teorie a metody sociální práce. Brno: Tribun EU. ISBN 978-80-7399-877-6.
3. Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, 2006. In: Sbírka zákonů České republiky, částka 61, s. 2902- 16. ISSN 1211-1244.
4. Vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, 2006. In: Sbírka zákonů České republiky, částka 164, ISSN 1211- 1244.

Literatura uzupełniająca:

1. KAPPL M. Postmodernismus v sociální práci. In Sociální práce: Možnosti
2. sociální práce na počátku 21. století. Sborník příspěvků z minikonference.
3. Hradecké dny sociální práce. SMUTEK, M. (ed.), Hradec Králové, 2018.
4. ISBN neuvedeno.
5. 2. RŮŽIČKOVÁ, D. MUSIL, L. Hledají sociální pracovníci kolektivní identitu?
6. Sociální práce/ Sociálna práca, 2019
7. Podoski K., Tumowiecki W.(1998). Polityka społeczna. Gdańsk .
8. Radwan-Pragowski J., Frysztacki K.(1999) Praca socjalna. Pomoc społeczna Katowice.
9. Rajkiewicz A., Supińska J., Księżopolski M. (red.).(1999). Polityka społeczna Materiały do studiowania Katowice.
10. Reszke I. (1999) Wobec bezrobocia, opinie, stereotypy. Katowice .
11. Szpor G , Mantysz C, Nitecki S (1998) Komentarz do ustawy o pomocy społecznej Gdańsk
12. Szurgacz H. (1992) Wstęp do prawa pomocy społecznej. Wrocław
13. Uniot J . (1999). Ekonomiczne problemy rynku pracy. Katowice

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy zaliczeniowej – prezentacji P1 Egzamin pisemny		
Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie 0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie 0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Zna podstawy prawne i organizację systemu pomocy społecznej w państwie.	K_W01 K_W07
E2_W	Wie, jakie są zadania pomocy społecznej i zasady udzielania świadczeń specjalnych.	K_W01 K_W07

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_U	Potrafi scharakteryzować funkcjonowanie systemu pracy i opieki socjalnej.			K_U05 K_U14	
E4_U	Potrafi przedstawić zasady i wskazać możliwości uzyskania wsparcia socjalnego.			K_U05 K_U14	
E5_K	Ma gotowość do pracy w ramach instytucji pomocy społecznej na rzecz osób potrzebujących.			K_K09 K_K13	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W07	C1	T1 – T4, T8	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W01 K_W07	C1	T5 – T7	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U05 K_U14	C2	T9 – T15	Mk2 – Mk4, Mk5	F1, F2
E4_U	K_U05 K_U14	C2	T9 – T15	Mk2 – Mk4, Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E3_K	K_K09 K_K13	C1 – C2	T1 – T15	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	

Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	15
	Rozwiązywanie zadań i problemów	15
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	7
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA WYCHOWANIA/ PSYCHOLOGIE VÝCHOVY	
Cele kształcenia: C1 Przekazanie wiedzy na temat teorii psychologicznych opisujących procesy wychowania, uczenia się i nauczania C2 Przekazanie studentom wiedzy teoretycznej, niezbędnej do planowania skutecznych oddziaływań służących optymalizacji rozwoju dzieci w rodzinie i szkole C3 Przekazanie wiedzy z zakresu zagrożeń wynikających z różnego rodzaju zaburzeń, błędów wychowawczych i innych okoliczności zakłócających proces rozwoju, wychowania i kształcenia C4 Kształtowanie umiejętności obserwowania i analizowania zachowań dzieci uczniów w celu wypracowania odpowiednich metod wychowawczych C5 Kształtowanie umiejętności niezbędnych do diagnostyki i planowania pomocy psychologicznej w sytuacji nieharmonijnego rozwoju i zaburzeń zachowania dzieci i młodzieży C6 Przygotowanie absolwenta do prowadzenia zajęć edukacyjnych dostosowanych do możliwości rozwojowych jednostki.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Posiada wiedzę z zakresu pedagogiki ogólnej Ws2 Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk opisujących jednostkę. Ws3 Obserwuje i analizuje wpływ społeczeństwa na rozwój jednostki.	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład aktywny Mk2 Ćwiczenia w parach i małych grupach Mk3 Gry symulacyjne	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Mk4 Psychodramy

Mk5 Ankiety, kwestionariusze

Mk6 Filmy szkoleniowe

Program kształcenia (treści nauczania):

Wykłady:

T1 Psychologia wychowawcza – przedmiot, cele, zadania, działy psychologii wychowawczej

T2 Uwarunkowania i zakłócenia rozwoju, uczenia się i nauczania – biologiczne, psychologiczne i społeczne

T3 Proces wychowania i jego funkcje; analiza interakcji wychowawczej, warunki interwencji wychowawczej, związek wychowania z nauczaniem

T4 Psychologiczne mechanizmy wychowania; sposoby wywierania i przetwarzania wpływów wychowawczych, formy wzmacniania i wygaszania zachowań

T5 Środowiska wychowawcze; dynamika i struktura, typy i warstwy środowisk wychowawczych. Relacje między środowiskiem a zachowaniem człowieka

T6 Wychowanie w rodzinie

T7 Wychowanie i edukacja w zglobalizowanym i wielokulturowym świecie

T8 Uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych – uczniowie o zaburzonym rozwoju, przejawiający trudności wychowawcze i uczniowie zdolni

T9 Agresja w domu i szkole – przyczyny, profilaktyka i interwencje

T10 Warunki efektywnej pracy dydaktycznej nauczyciela; znaczenie umiejętności komunikacyjnych, kierowanie klasą i dyscyplina

T11 Uwarunkowania i zapobieganie wypalaniu się nauczycieli

T12 Mass media i wirtualna rzeczywistość – „nowe” środowisko wychowawcze

Na ćwiczeniach będą pogłębiane treści z wykładów.

Literatura podstawowa:

1. Čáp, J. *Psychologie výchovy a vyučování*. Praha: UK, 1993.
2. Jedlička, R. *Psychický vývoj dítěte a výchova*. Praha: Grada, 2017.
3. Kohoutek, R. *Psychologie výchovy a vzdělávání*. Brno: Vysoká škola Karla Engliš, A.S., 2003.
4. Liberska H., Trempała J., *Psychologia wychowania. Wybrane problemy*, wydawnictwo PWN, Warszawa 2020;
5. Birch A., *Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęctwa do dorosłości*, Wydawnictwo PWN, Warszawa 2019;
6. Grzesiak M., *Psychologia relacji, czyli jak budować świadome związki z partnerem, dziećmi i rodzicami*, Wydawca Helion, Gliwice 2019;
7. Przetacznik-Gierowska M., Włodarski Z., *Psychologia wychowawcza tom 1 i 2.*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2009.

Literatura uzupełniająca:

1. Matějček, Z. *Co, kdy a jak ve výchově dětí*. Praha: Portál, 1996

2. Dacey, L. *Kreatywność*. Praha : Grada, 2000.
3. Jurkowski A., (red.), *Z zagadnień współczesnej psychologii wychowawczej*, Wydawca WIP PAN Warszawa 2003;
4. Brzezińska A., *Psychologia wychowania (w) Srelau J., (red). Psychologia. Podręcznik akademicki*, t. 3, dział IX, s. 227-239. Gdańsk: GWP 2000;
5. Malak-Minkiewicz B., *Międzynarodowe badania porównawcze osiągnięć szkolnych. Edukacja w zglobalizowanym świecie*. Psychologia wychowawcza 10, 2016;
6. Nikitorowicz J., *Model kształtowania się tożsamości kulturowej w warunkach wielokulturowości*. Psychologia wychowawcza 7, 2015;
7. Kowalik S. (red.), *Psychologia ucznia i nauczyciela. Podręcznik akademicki*, Warszawa: PWN 2011.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 ocena aktywności studenta na zajęciach

F2 ocena przygotowanego przez studenta projektu

F3 studium przypadku

P1 egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
 51-59 punktów – dostateczny
 60-69 punktów – dostateczny plus
 70-79 punktów – dobry
 80-89 punktów – dobry plus
 90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
F2	40
F3	50
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
 51-59 punktów – dostateczny
 60-69 punktów – dostateczny plus
 70-79 punktów – dobry
 80-89 punktów – dobry plus
 90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Student zna w stopniu pogłębionym przedmiot, cele i zadania psychologii wychowawczej w tym uwarunkowania i zakłócenia rozwoju, uczenia się i nauczania, proces wychowania i jego funkcje, a także psychologiczne mechanizmy wychowania.			K_W11	
E2_W	Student zna w stopniu pogłębionym specyfikę wychowania w różnych środowiskach wychowawczych z uwzględnieniem edukacji w zglobalizowanym i wielokulturowym świecie.			K_W11	
E3_W	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat trudności i zaburzeń w wychowaniu wynikających z działania czynników biologicznych, psychologicznych i społecznych.			K_W11	
E4_U	Student potrafi obserwować i analizować zachowania dzieci i uczniów w różnych sytuacjach w celu doboru odpowiednich metod pracy.			K_U01 K_U02 K_U05	
E5_U	Student potrafi dokonać diagnozy w celu doboru odpowiedniej pomocy psychologicznej dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (dzieci i uczniów z trudnościami i zaburzeniami i uzdolnionymi).			K_U01 K_U02 K_U05	
E6_K	Student ma świadomość wpływu wpływ środowiska na rozwój jednostki.			K_K03 K_K05 K_K09 K_K13	
E7_K	Student potrafi docenić wpływ edukacji przedszkolnej i szkolnej na rozwój dzieci i młodzieży.			K_K03 K_K05 K_K09 K_K13	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W11	C1	T1, T2, T3, T4	Mk1, Mk6	P1

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	K_W11	C2	T5, T6, T7	Mk1, Mk6	P1
E3_W	K_W11	C2	T8, T9, T10, T11, T12	Mk1, Mk6	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U01 K_U02 K_U05	C4	T2, T4, T5, T7, T8, T9, T10	Mk2 – Mk6	F1, F2, F3, P1
E5_U	K_U01 K_U02 K_U05	C5	T3, T6, T11, T12	Mk2 – Mk6	F1, F2, F3, P1
Kompetencje					
E6_K	K_K03 K_K05 K_K09 K_K13	C1 – C5	T1 – T12	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3, P1
E7_K	K_K03 K_K05 K_K09 K_K13	C1 – C5	T1 – T12	Mk1 – Mk6	F1, F2, F3, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		12		
Ćwiczenia			16		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury		10		
	Rozwiązywanie zadań i problemów		14		

	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	6
	Przygotowanie się do egzaminu	7
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Seminarium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: SEMINARIUM MAGISTERSKIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami pisanie pracy magisterskiej. C2 Opracowanie koncepcji teoretycznej prac magisterskich oraz programu badawczego adekwatnego dla każdego z tematów. C3 Analiza zagadnień metodologicznych związanych z poszczególnymi obszarami badawczymi. Opracowanie analizy wyników oraz sposobu interpretacji uzyskanych danych w ramach badań własnych.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student ma wiedzę z zakresu studiowanego kierunku	
Metody kształcenia: Mk1. Instruktaż Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury Mk4. Analiza treści prac magisterskich	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Tytuł, problem badawczy i jego uzasadnienie, hipoteza badawcza T2 Struktura pracy, kolejność i zawartość rozdziałów T3 Dobór piśmiennictwa i poprawność wykorzystania T4 Kompletność i adekwatność materiału i metod T5 Właściwe i logiczne przedstawienie wyników T6 Dyskusja: logika wywodu, dobór piśmiennictwa, siła argumentacji T7 Estetyka pracy, formatowanie tekstu, edycja i oprawa T8 Szczegółowe problemy badawcze (zgodnie z problematyką seminarium) T9 Analiza szczegółowych zagadnień metodologicznych na materiale studentów	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T10 Problematyka obliczeń statystycznych – na materiale studentów	
T11 Problemy ochrony własności i prawa autorskiego.	
Literatura podstawowa: 1. FAJKUS, B. <i>Filosofie a metodologie vědy</i>. Praha: Academia, 2005. ISBN 80-200-1304-0. 2. HENDL, J. <i>Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace</i>. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-0982-9. 3. CHRÁSKA, M. <i>Metody pedagogického výzkumu: Základy kvantitativního výzkumu</i>. 2., aktualizované vydání. Praha: Grada, 2016. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-5326-3 Brzeziński, J. (2003). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN. 4. Nęcka, E., Stocki, R. (1999) <i>Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy</i>. Kraków: Universitas	
Literatura uzupełniająca: 1. GAVORA, P. <i>Spríevodca metodológiou kvalitatívneho výskumu</i>. Bratislava : Univerzita Komenského, 2007. 2. HENDL, J. <i>Přehled statistických metod zpracování dat</i>. Praha: Portál , 2004. 3. HUBÍK, S. <i>Hypotéza. Metodologický nástroj výzkumu ve společenských vědách</i>. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 2006. 4. KAUFMANN, J.-C. <i>Chápající rozhovor</i>. Praha: Sociologické nakladatelství, 2010. 5. KERLINGER, F. N. <i>Základy výzkumu chování</i>. Praha: Academia, 1972. 6. MAŇÁK, J., ŠVEC, Š.; ŠVEC, V. aj. <i>Slovník pedagogické metodologie</i>. Brno: Paido 2005. 7. McDONALD, R. P. <i>Faktorová analýza a příbuzné metody v psychologii</i>. Praha: Academia, 1991. 8. STRAUSS, A., CORBINOVÁ, J. <i>Základy kvalitatívneho výskumu. Postupy a techniky metody zakotvené teorie</i>. Boskovice: Nakladatelství Albert, 1999. 9. ŠANDEROVÁ, J. a kol. <i>Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách</i>. Praha: Sociologické nakladatelství, 2005. 10. ŠVAŘÍČEK, R., ŠEĐOVÁ, K. a kol. <i>Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách</i>. Praha: Portál, 2007. 11. ŠVEC, Š. a kol. <i>Metodologie věd o výchově</i>. Brno: Paido, 2009.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Zaliczenie poszczególnych rozdziałów P1 Przygotowanie pracy magisterskiej	
Warunki zaliczenia zajęć	
Seminarium	• Minimum 80% obecności na zajęciach Aktywny udział w seminarium. Warunkiem zaliczenia semestrów jest: • Złożenie poszczególnych części pracy (I semestr seminarium – złożenie karty tematu pracy wraz z literaturą, II/III semestru – oddanie rozdziałów teoretycznych, IV semestru – oddanie pracy magisterskiej w całości.

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Posiada szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych z zakresu wybranego obszaru psychologii.			K_W03	
E2_W	Zna zasady ochrony prawa autorskiego i własności intelektualnej, normy i zasady etyki zawodu psychologa			K_W12 K_W13	
E3_U	Potrafi dokonać krytycznej analizy idei i poglądów zawartych w różnych podejściach teoretycznych.			K_U03 K_U18 K_U20	
E4_U	Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania oraz umiejętność przekonywania i obrony własnych poglądów.			K_U05 K_U18	
E5_U	Charakteryzuje i właściwie dobiera metody i narzędzia służące pozyskiwaniu danych do opisu i wyjaśniania interesujących go - ze względu na podjętą problematykę badawczą - zmiennych psychologicznych oraz ich wzajemnych powiązań.			K_K01 K_U02 K_U06	
E6_U	Umiejętnie planuje i realizuje projekt badawczy oraz opracowuje i interpretuje uzyskane wyniki badań.			K_K01 K_U02	
E7_U	Potrafi przygotować - w formie pisemnej oraz ustnej - kontekst teoretyczny prowadzonego przez siebie badania empirycznego oraz zaprezentować metodologię badań oraz analizę ilościową i jakościową zgromadzonego materiału empirycznego.			K_K01 K_U02 K_U04 K_U06 K_U18 K_U19	
E8_K	Doceniając znaczenie profesjonalizmu i etycznych aspektów działań psychologa, aktywnie propaguje takie zachowania. Wykazuje się postawą zgodną z ochroną własności intelektualnej.			K_K02 K_K06 K_K08	
E9_K	Samodzielnie i krytycznie dąży do poszerzania wiedzy i umiejętności własnych.			K_K04 K_K07	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	K_W03	C1	T1 - T7	Mk1, Mk2	P1, F2
E2_W	K_W12 K_W13	C2	T3, T11	Mk1, Mk2	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U03 K_U18 K_U20	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
E4_U	K_U05 K_U18	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
E5_U	K_U02 K_U13	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
E6_U	K_U02 K_K01 K_U02 K_U06	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
E7_U	K_K01 K_U02 K_U04 K_U06 K_U18 K_U19	C2, C3	T8 - T11	Mk2 - Mk4	F1, P1
Kompetencje					
E8_K	K_K02 K_K06 K_K08	C1 - C3	T1 - T11	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
E9_K	K_K04 K_K07	C1 - C3	T1 - T11	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		-		
Ćwiczenia			-		
Seminarium			80		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		

Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	120
	Rozwiązywanie zadań i problemów	-
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	40
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	
	Przygotowanie się do egzaminu	20
	Inne (jakie?)Pisanie pracy magisterskiej	240
Sumaryczna liczba godzin		500
Liczba punktów ECTS		20

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PATOLOGIA DZIECI I MŁODZIEŻY/ PATOLOGIE DĚTÍ A MLÁDEŽE	
Cele kształcenia: C1 Dostarczenie studentom wiedzy dotyczącej rodzajów zaburzeń psychicznych, przyczyn i mechanizmów wyjaśniających ich powstawanie, sposobach leczenia, zapobiegania i rehabilitacji. C2 Uzyskanie przez studentów wiedzy o specyfice diagnozy zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży. C3 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w działalności praktycznej	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student ma wiedzę z zakresu biologicznych podstaw zachowania, neuropsychologii, psychiatrii i psychologii klinicznej Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład aktywny Mk2 Ćwiczenia w parach i małych grupach Mk3 Gry symulacyjne Mk4 Dyskusja Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady:	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

- T1** Zagadnienia wstępne związane z psychologią zaburzeń dzieci i młodzieży: przyczyny i czynniki ryzyka wystąpienia zaburzonego zachowania
- T2** Mechanizm samonapędzania się zaburzonych zachowań, model „podatność- stres”, modele i poglądy wyjaśniające zaburzone zachowania
- T3** Zaburzenia nastroju i samobójstwa dzieci i młodzieży. Depresja - kryteria klasyfikacyjne. Leczenie depresji.
- T4** Obraz kliniczny i przyczyny samobójstw.. Zapobieganie samobójstwom i interwencje.
- T5** Autyzm wczesnodziecięcy.
- T6** Zespół Aspergera.
- T7** Zaburzenia związane z substancjami psychoaktywnymi i inne wywołane przez uzależnienia u dzieci i młodzieży. Nadużywanie alkoholu i uzależnienie (obraz kliniczny, czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczno- kulturowe). Leczenie i jego wyniki.
- T8** Inne środki uzależniające: opium i jego pochodne, kokaina i amfetaminy, barbiturany, LSD i pochodne- halucynogeny, marihuana. Inne zaburzenia związane z uzależnieniami.
- T9** Uzależnienia na tle zachowań społecznych dzieci i młodzieży
- pracoholizm
 - uzależnienie od gier komputerowych
 - uzależnienie od hazardu
 - seksuholizm
- T10** Specyfika diagnozy zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży.

Na ćwiczeniach będą pogłębiane treści z wykładów.

Literatura podstawowa:

1. Fischer, S., & Škoda, J. (2014). *Sociální patologie: závažné sociálně patologické jevy, příčiny, prevence, možnosti řešení*. Grada.
2. Vegrachtová, B. (2019). *Hrozba radikalizace: terorismus, varovné signály a ochrana společnosti*. Praha: Grada.
3. Drbohlav, A. (2015). *Psychologie Masových vražd: Příběhy temné duše a nemocné společnosti*. Praha: Grada.
4. Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S. (2003) *Psychologia zaburzeń t.1,2*, Gdańsk: GWP
5. Goodman, R., Scott, S. (2000) *Psychiatria dzieci i młodzieży* Wrocław: Urban i Partner.

Literatura uzupełniająca:

1. Drbohlav, A. (2013). *Psychologie Sériových vražd: 200 skutečných případů brutálních činů Sériových vražd současnosti*. Praha: Grada.
1. Vegrachtová, B. (2017). *Gangy: Vězeňské, Pouliční a motorkářské*. Praha: Grada Publishing.
- de Walden- Gałuszko, K. (1999) *Zarys psychopatologii ogólnej i psychiatrii* Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego
2. Monti, P.M., Abrams, D.B., Kadden, R.M., Cooney, N.L. (1994) *Psychologiczna terapia uzależnienia od alkoholu* Warszawa: IPZiT, PTP.
3. Bilikiewicz, T. (1989) *Psychiatria Kliniczna* Warszawa: PZWL

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 ocena aktywności studenta na zajęciach

F2 ocena przygotowanego przez studenta projektu P1 egzamin pisemny		
Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie 0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie 0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada wiedzę o zaburzeniach w okresie dzieciństwa i adolescencji, zna rozpowszechnienie tych zaburzeń oraz ich uwarunkowania	K_W04 K_W06
E2_W	Posiada wiedzę na temat zasad postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w przypadku zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży	K_W05 K_W06 K_W07 K_W10

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

		K_W13
E3_U	Potrafi rozpoznać i dokonać interpretacji zjawisk związanych z zaburzeniami zdrowia psychicznego oraz rozmaitych postaci psychopatologii w okresie dzieciństwa i adolescencji. Potrafi różnicować ich typy i wskazać na uwarunkowania	K_U07 K_U13
E4_U	Potrafi omówić specyfikę zaburzeń zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i adolescencji, uwzględniając ich uwarunkowania i możliwości prognostyczne	K_U07 K_U11 K_U12 K_U13
E5_U	Potrafi dobrać metody wspierania rozwoju lub leczenia dzieci i młodzieży przejawiających objawy zaburzeń psychicznych	K_U07 K_U08 K_U09 K_U14
E6_K	Jest świadomy szczególnego charakteru relacji psychologa z dziećmi i młodzieżą. Jest wrażliwy na problemy etyczne diagnozy i terapii dzieci i młodzieży.	K_K03 K_K11

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W04 K_W06	C1	T1 – T9	Mk1, Mk4	P1
E2_W	K_W05 K_W06 K_W07 K_W10 K_W13	C2	T10	Mk1, Mk4	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U07 K_U13	C3	T2 – T10	Mk2 – Mk4	F1, F2
E4_U	K_U07 K_U11 K_U12 K_U13	C3	T2 – T10	Mk2 – Mk4	F1, F2
E5_U	K_U07 K_U08 K_U09	C3	T2 – T10	Mk2 – Mk4	F1, F2

	K_U14				
Kompetencje					
E6_K	K_K03 K_K11	C1 - C3	T1 - T10	Mk1 - Mk4	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			12	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			12	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			10	
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu			10	
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń			-	
	Przygotowanie się do zaliczenia			8	
	Przygotowanie się do egzaminu			7	
	Inne (jakie?).....			-	
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: LOGOPEDIA I REEDUKACJA MOWY U DZIECI I MŁODZIEŻY/ LOGOPEDIE A REEDUKACE ŘEČI	
Cele kształcenia: C1 Wyposażenie słuchacza w wiedzę z foniatrii, neurofizjologii, językoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń mowy u dzieci i młodzieży, przyczynami trudności w uczeniu się, podstawami diagnozy zaistniałych zaburzeń C2 Poznanie podstaw oddziaływania terapeutycznego w zakresie logopedii ze szczególnym uwzględnieniem całościowego oddziaływania nie tylko na pacjenta, ale i jego środowisko. C3 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w działalności praktycznej	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student ma wiedzę z zakresu biologicznych podstaw zachowania, neuropsychologii, psychiatrii i psychologii klinicznej Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład aktywny Mk2 Ćwiczenia w parach i małych grupach Mk3 Gry symulacyjne Mk4 Dyskusja Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania):	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Wykłady:

T1 Przedmiot logopedii. Poglądy tradycyjne i ujęcie współczesne logopedii.

T2 Mowa i jej mechanizmy. Zespół środków służących ludziom do porozumiewania się – język. Czynności mózgu w procesie nadawania mowy, odbioru mowy : układ korowy, układ pozapiramidowy.

T3 Czynności narządów mowy: oddychanie, fonacja, artykulacja, głoski izolowane, głoski w ciągu mownym, czynności prozodyczne mowy (akcent, intonacja rytm). Działanie narządu słuchu: percepcja mowy, badanie słuchu.

T4 Klasyfikacja zaburzeń mowy. Podział neurologiczny (etiologiczny) i behawioralny(objawowy), korelacyjna klasyfikacja zaburzeń mowy.

T5 Trudności w pisaniu i czytaniu oraz sposoby ich usuwania. Trudności w pisaniu i czytaniu u osób z wadami mowy, dysgrafia i dysleksja właściwa, dysortografia trudności w czytaniu (dysleksja).

Ćwiczenia:

T6 Technika wymowy. Ćwiczenia: oddechowe, słuchu, dykcji, narządów mowy, wyrazistej artykulacji głosek, tempo mowy, fraza i ćwiczenie mówienia frazami.

T7 Badanie mowy. Rozwój mowy dziecka. Zaburzenia mowy. Zaburzenia mowy pochodzenia środowiskowego, spowodowane uszkodzeniem struktur korowych, spowodowane uszkodzeniem układu pozapiramidowego, jękanie.

T8 Zaburzenia mowy spowodowane nieprawidłową budową anatomiczną narządów mowy, uszkodzeniem narządu słuchu, wady mowy u osób upośledzonych umysłowo, mowa u osób z zaburzeniami psychicznymi, mieszane wady mowy.

T9 Oddziaływanie terapeutyczne. Podstawy diagnostyki logopedycznej, program terapeutyczny, znaczenie rodziny.

T10 Reedukacja mowy u dzieci i młodzieży. Zasady ogólne, reedukacja w zakresie strony leksykalnej mowy, gramatycznej mowy oraz strony fonetycznej.

Literatura podstawowa:

1. Jiřina Klenková: *Logopedie*, Grada , 2012.
2. Olga Dlouhá: *Poruchy vývoje řeči*, Galén, 2008.
3. Demel G. Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola WsiP, Warszawa 1978
4. Gałkowski T., Jastrzębowska G. Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Uniwersytet Opolski, Opole 1999
5. Kaczmarek L. Nasze dziecko uczy się mowy. Wydawnictwo Lubelskie, Lublin

Literatura uzupełniająca:

1. Jan Průcha: *Dětská řeč a komunikace*, 2015;
2. Ilona Kejklíčková: *Vady řeči u dětí*, 2014;
3. Spionek H.: Zaburzenia rozwoju uczniów a niepowodzenia szkolne, Warszawa 1973
4. Styczek I.: Logopedia, PWN, Warszawa 1981

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 ocena aktywności studenta na zajęciach

F2 ocena przygotowanego przez studenta projektu

P1 egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej

Waga aktywności (liczba punktów)

osiągnięcie efektów uczenia się)		
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedze na temat budowy narządów mowy, mechanizmów mowy oraz zaburzeń mowy o charakterze środowiskowym, neurologicznym i anatomicznym.	K_W01 K_W04
E2_W	Ma wiedzę o specyficznych trudnościach w pisaniu i czytaniu oraz oddziaływaniach terapeutycznych i reedukacyjnych podejmowanych przez logopedów.	K_W01 K_W04 K_W07 K_W13
E3_W	Potrafi rozpoznać zaburzenia mowy wymagające konsultacji logopedycznej.	K_U11 K_U07
E4_U	Potrafi rozpoznać zaburzenia w rozwoju umiejętności czytania i pisania i wskazać właściwe postępowanie korekcyjne.	K_U11 K_U07

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E5_U	Potrafi scharakteryzować rozwój umiejętności mowy, czytania i pisania, uwzględniając aspekty biologiczne, środowiskowe i różnice indywidualne.	K_U11 K_U07
E6_K	Ma świadomość wagi wczesnych specjalistycznych oddziaływań logopedycznych dla wyrównywania szans rozwojowych.	K_K03

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
---------------------------	--	---	---	--	---

Wiedza

E1_W	K_W01 K_W04	C1	T1 - T5	Mk1, Mk4	P1
E2_W	K_W01 K_W04 K_W07 K_W13	C2	T1 - T5	Mk1, Mk4	P1

Umiejętności

E3_U	K_U11 K_U07	C3	T6 - T10	Mk2 - Mk5	F1, F2
E4_U	K_U11 K_U07	C3	T6 - T10	Mk2 - Mk5	F1, F2
E5_U	K_U11 K_U07	C3	T6 - T10	Mk2 - Mk5	F1, F2

Kompetencje

E6_K	K_K03	C1 - C3	T1 - T10	Mk1 - Mk5	F1, F2, P1
------	-------	---------	----------	-----------	------------

Formy zajęć i punkty ECTS

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	12
Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-

Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	8
	Przygotowanie się do egzaminu	9
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA RODZINY/ PSYCHOLOGIE RODINY	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z zagadnieniami psychologii rodziny, ze szczególnym uwzględnieniem rodziny jako środowiska rozwoju człowieka i jej funkcji wychowawczej. C2 Uwrażliwienie studentów na znaczenie doświadczeń w interakcjach rodzinnych dla psychicznego funkcjonowania dzieci i młodzieży. C3 Kształtowanie umiejętności w zakresie diagnozy psychospołecznego funkcjonowania rodziny, rozpoznawania symptomów jej dysfunkcyjności, oddziaływania psychoprophylaktycznego na rodzinę w poszczególnych okresach jej rozwoju.	
Przedmiot wprowadzający: psychologia wychowania	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 student posiada wiedzę z zakresu psychologii wychowania Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Status metodologiczny psychologii rodziny. T2 Psychologia rodziny jako dział psychologii stosowanej.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

- T3 Psychologiczne modele funkcjonowania rodziny.
 T4 Rodzina jako system społeczny w trakcie rozwoju.
 T5 Fazy cyklu rozwoju rodziny.
 T6 Rodzina jako środowisko rozwoju i wychowania
 T7 Podsystemy rodzinne.
 T8 Postawy rodzicielskie.
 T9 Komunikacja interpersonalna w rodzinie.
 T10 Role w rodzinie.

Ćwiczenia:

- T11 Relacje intra- i intergeneracyjne w rodzinie.
 T12 Zadania rodziny – perspektywa psychologiczna.
 T13 Międzypokoleniowa transmisja kulturowa w rodzinie.
 T14 Psychoprofilaktyka.
 T15 Dysfunkcjonalność rodziny.
 T16 Metody i techniki psychologicznych badań rodziny.
 T17 Specyfika psychologicznej diagnozy rodziny.
 T18 Zjawiska kryzysowe w rodzinie.
 T19 Poradnictwo rodzinne.
 T20 Terapia rodzin.

Literatura podstawowa:

1. SOBOTKOVÁ, Irena. *Psychologie rodiny*. 3. vyd. Praha: Portál, 2012. 219 s. ISBN 978-80-262-0217-2.
2. SVOBODA, Mojmir. *Psychologická diagnostika dospělých*. Vyd. 4., V nakl. Portál 3. Praha: Portál, 2010. 343 s. ISBN 978-80-7367-706-0.
3. Bradshaw J. (1994). *Zrozumieć rodzinę*. Warszawa: IPZiT.
4. Plopa M. (2005). *Psychologia rodziny. Teoria i badania*. Elbląg: Wydawnictwo Elbląskiej Uczelni Humanistyczno-Ekonomicznej.
5. Satir V. (2000). *Rodzina. Tu powstaje człowiek*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca:

1. MATĚJČEK, Zdeněk a DYTRYCH, Zdeněk. *Nevlastní rodiče a nevlastní děti*. 1. vyd. Praha: Grada, 1999. 143 s. ISBN 80-7169-897-0.
2. OREL, Miroslav a kol. *Psychopatologie: nauka o nemocech duše*. 3., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Grada, 2020. 430 stran. Psyché. ISBN 978-80-271-2529-6.
3. TRAPKOVÁ, Ludmila a CHVÁLA, Vladislav. *Rodinná terapie psychosomatických poruch: rodina jako sociální děloha*. Vydání třetí. Praha: Portál, 2017. 222 stran. ISBN 978-80-262-0523-4.
4. Czabała Cz. (1998). *Rodzina a zaburzenia psychiczne*. Kraków: IP.
5. Grygielski M. (1999). *Style komunikacji rodzicielskiej a identyfikacja dzieci z rodzicami*. Lublin: TN KUL.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

- F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć
 F2 Praca pisemna
 P1 Egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Zna teorie opisujące funkcje i fazy rozwoju rodziny. Ma wiedzę o rodzinie jako strukturze społecznej w różnych kulturach.	K_W01 K_W02 K_W04 K_W05
E2_W	Zna zasady systemowego rozumienia rodziny. Ma wiedzę o wyzwaniach stojących przed systemami rodzinnymi. Ma wiedzę na temat rodzin dysfunkcyjnych. Ma rozeznanie w specyfice funkcjonowania rodziny borykającej się z problemem choroby.	K_W01 K_W02 K_W04 K_W05

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_W	Ma wiedzę o metodach wspierania rozwoju rodziny, interwencji i terapii rodzin.			K_W01 K_W02 K_W04 K_W05 K_W07 K_W13	
E4_U	Potrafi wskazać funkcje rodziny na różnych etapach jej rozwoju oraz dostrzec symptomy dysfunkcjonalności.			K_U07 K_U13 K_U14 K_U15	
E5_K	Ma świadomość roli rodziny jako środowiska wychowania i kształtującego osobowość człowieka. Uznaje wartość działań na rzecz rodziny.			K_K01 K_K05 K_K11	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W02 K_W04 K_W05	C1	T1 - T10	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W01 K_W02 K_W04 K_W05	C1	T1 - T10	Mk1, Mk3	P1
E3_W	K_W01 K_W02 K_W04 K_W05 K_W07 K_W13	C1	T1 - T10	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U07 K_U13 K_U14 K_W15	C3	T11 - T20	Mk2 - Mk4, Mk5	F1
Kompetencje					
E5_K	K_K01 K_K11	C1 - C3	T1 - T20	Mk1 - Mk5	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	12
Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	15
	Rozwiązywanie zadań i problemów	15
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	8
	Przygotowanie się do egzaminu	9
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PORADNICTWO I PREORIENTACJA ZAWODOWA/ PROFESNÍ PORADENSTVÍ	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z formami, metodami i planowaniem pracy szkoły w zakresie orientacji zawodowej. C2 Przekazanie wiedzy o selekcji i programowaniu pracy z uczniami o zróżnicowanym poziomie dojrzałości szkolnej C3 Zaznajomienie studentów z zadaniami psychologa w zakresie pomocy uczniom, nauczycielom i rodzicom w podejmowaniu przez młodzież trafnej decyzji związanej z wyborem zawodu.	
Przedmiot wprowadzający: psychologia pracy i techniki rozwoju osobowości	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiedzę z zakresu psychologii pracy i technik rozwoju osobowości Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia w podgrupach	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Poradnictwo zawodowe w szkole - istota, cel i zakresy. T2 Geneza i rozwój poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego w Polsce. T3 Koncepcje i modele poradnictwa w pedagogice i psychologii.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T4 Przedmiot poradnictwa psychologicznego i pedagogicznego.

T5 Dojrzałość szkolna i dojrzałość zawodowa.

T6 Wiedza osobista, wiedza zawodowa, wiedza życiowa.

T7 Czynniki decydujące o właściwym wyborze zawodu.

T8 Rola nauczycieli i rodziców w doradztwie zawodowym.

T9 Plany monografii klasy szkolnej, analiza elementów monografii.

T10 Metodyka poradnictwa: zasady, metody i środki działania.

Ćwiczenia:

T11 Metody stosowane w poradnictwie wychowawczo-zawodowym.

T12 Aktualna struktura organizacyjno-funkcjonalna poradnictwa psychologicznego i pedagogicznego w Polsce.

T13 Zadania poradni psychologiczno-pedagogicznej w zakresie profilaktyki, diagnostyki i pomocy.

T14 Orientacja i preorientacja zawodowa.

T15 Zawodowy rozwój człowieka.

T16 Modele i plany życiowe i ich psychologiczna interpretacja.

Literatura podstawowa:

1. SVOBODOVÁ, D. Profesní poradenství: vybrané kapitoly. Praha: Grada, 2015. ISBN 978-80-247-5092-7.
2. VENDEL, Š. Kariérní poradenství. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-1731-9.
3. NAVAROVÁ, S. Diagnostika v kariérovém poradenství. Praha: Raabe, 2019. ISBN 978-80-7496-405-3
4. 1. Cirabowski J., Suchy S. (1972) Dokąd po szkole podstawowej. Warszawa, Iskry
6. Kargulowa A.: Poradnictwo wobec złożoności problemów człowieka i świata. Wrocław 1990
7. Kargulowa A.: Społeczne i jednostkowe znaczenie poradnictwa. Wrocław 1992

Literatura uzupełniająca:

1. ARNOLD, J. a kol. Psychologie práce: pro manažery a personalisty. Brno: Computer Press, 2007. ISBN 978-80-251-1518-3.
2. MUHIČ, J. a kol. Kariérové poradenství v České republice. Zpráva o stavu v roce 2010. Praha: Dům zahraničních služeb pro centrum Euroguidance, 2011. ISBN: 978-80-87335-29-1.
3. HLAĐO, P. Příručka k volbě povolání aneb Co by měl znát výchovný poradce na základní škole. 1. vyd. Jihlava: Vysočina Education, 2014, 68 s. ISBN 978-80-904994-2-3'
- Brejnak W. (red): Poradnictwo wychowawczo-zawodowe. Warszawa, 1990
4. Czarnecki K.: Psychologia zawodowego rozwoju osobowości. Kraków 1998, Impuls
5. Kargulowa A.: Praca poradni wychowawczo zawodowej | .
6. Matuszczyk A.: Działalność pedagogiczna w poradnictwie wychowawczym. Warszawa 1999
7. Pawłowska R.: Poradnictwo pedagogiczne. Warszawa 1986
8. Szajek S.: System orientacji i poradnictwa zawodowego. Warszawa 1989

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Praca pisemna

P1 Egzamin ustny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat predyspozycji zawodowych, metod ich badania oraz koncepcji i technik poradnictwa i preorientacji zawodowej.	K_W08
E2_U	Potrafi zastosować podstawowe metody poradnictwa zawodowego i karierowego, w tym dokonać diagnozy preferencji i predyspozycji zawodowych.	K_U12 K_U15 K_U17
E3_K	Posiada świadomość etyczną i wrażliwość na problemy i dylematy etyczne pojawiające się w działalności profesjonalnej w obszarze psychologii pracy i organizacji.	K_K01

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E4_K	Ma rozeznanie we własnych kompetencjach i ograniczeniach zawodowych.			K_K03 K_K05	
E5_K	Ma świadomość znaczenia kapitału wiedzy rozwoju własnym oraz innych ludzi. Inspiruje innych do rozwoju zawodowego.			K_K04 K_K09 K_K12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W12 K_W15	C1	T1 – T10	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U12 K_U15 K_U18	C2	T11 – T20	Mk2 – Mk4	F1
Kompetencje					
E3_K	K_K01	C1 – C3	T1 – T20	Mk1 – Mk4	P1, F1
E4_K	K_K03 K_K05	C1 – C3	T1 – T20	Mk1 – Mk4	P1, F1
E5_K	K_K04 K_K09 K_K12	C1 – C3	T1 – T20	Mk1 – Mk4	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	

Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	15
	Rozwiązywanie zadań i problemów	15
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	7
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOPROFILAKTYKA/ PSYCHOPROFYLAXE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z procedurami badania zapotrzebowania na działania profilaktyczne C2 Zapoznanie studentów z metodami planowania i prowadzenia prewencyjnych działań psychoedukacyjnych. C3 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu psychoprofilaktyki w działalności praktycznej	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiedzę z zakresu psychologii rozwoju człowieka Ws2 Student posiada umiejętność integrowania wiedzy z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student jest gotowy do pogłębiania wiedzy z zakresu studiowanego kierunku	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5. Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Przyczyny i znaczenie ryzykownych zachowań dzieci i młodzieży. T2 Motywy zachowań ryzykownych. T3 Najważniejsze czynniki ryzyka i czynniki chroniące.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

- T4 Rodzinne uwarunkowania zachowań ryzykownych.
 T5 Rola czynników emocjonalno-poznawczych w powstawaniu zachowań ryzykownych.
 T6 Kryteria doboru oddziaływań profilaktycznych .
 T7 Stopnie zagrożenia.
 T8 Poziomy profilaktyki.
 T9 Strategie profilaktyczne i ich skuteczność .
 T10 Ewolucja programów profilaktycznych .
 T11 Początki profilaktyki .
 T12 Programy rówieśnicze.
 T13 Próby oceny skuteczności i niedostatecznej skuteczności programów .
 T14 Zaniedbana profilaktyka drugorzędowa .
 T15 Szkodliwe informacje zaburzające proces profilaktyczny.
Ćwiczenia:
 T16 „Raniące” gry i ćwiczenia.
 T17 Zaburzające aspekty asertywności u dzieci.
 T18 Edukacja seksualna jako teren licznych błędów.
 T19 Perspektywy rozwojowe psychoprofilaktyki.
 T20 Profilaktyka jako wspomaganie człowieka w rozwoju.
 T21 Strategie i metody badania zapotrzebowania na profilaktykę.
 T22 Procedury konstruowania programów profilaktycznych.
 T23 Strategie i metody badania uwarunkowań i epidemiologii zjawisk patologicznych.
 T24 Prowadzenie działań informacyjnych z uwzględnieniem specyfiki odbiorców.
 T25 Prowadzenie działań edukacyjnych (tzn. Uczenia umiejętności) na rzecz klientów o różnym poziomie dojrzałości psychospołecznej.
 T26 Prowadzenie działań o charakterze wczesnej interwencji na rzecz klientów o różnym poziomie i specyfice dysfunkcyjności.
 T27 Prowadzenie działań o charakterze alternatywnym wobec zachowań dysfunkcyjnych.
 T28 Wykorzystanie dynamiki grupowej do pracy psychologicznej w małych społecznościach.
 T29 Organizacja działań propagujących działania profilaktyczne – współpraca z mediami.
 T30 Podstawy organizacji form stacjonarnych w małych społecznościach lokalnych – system wczesnej profilaktyki.

Literatura podstawowa:

1. BARTKO, D. Moderná psychohygiena. Obzor, 1990.
2. BEDRNOVÁ, E., PAUKNEROVÁ, D. Management osobního rozvoje: Duševní hygiena, sebeřízení, efektivní životní styl. Management Press, 2015.
3. Bodanko A. (red.) (1999): Wspomaganie procesu wychowawczego programami profilaktyczno-edukacyjnymi. Kraków, Impuls
4. Brammer L. M. (1984) Kontakty służące pomaganiu. W-wa, PTP
5. Cekiera C. (1992) Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja uzależnionych. Lublin, TN KUL
6. Egan G. (1985) Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny. W-wa, PTP
7. Gaś Z. B. (1993) Profilaktyka uzależnień. Warszawa, WSiP
8. Gaś Z. B. (1994) Uzależnienia: Skuteczność programów profilaktycznych. Warszawa. WSiP.

Literatura uzupełniająca:

1. MÍČEK, L. Duševní hygiena. SPN, 1986.
2. KŘIVOHLAVÝ, J. Psychologie smysluplnosti existence. 1. vyd. Praha: Grada, 2006. 204 s. ISBN 80-247-1370-5
3. Gaś Z. B. (1993) Profilaktyka uzależnień. W-wa, WSiP
4. Gaś Z. B. (1997) Psychoprofilaktyka: Procedury konstruowania programów wczesnej interwencji. Lublin, UMCS
5. Grzesiuk L. /red./ (1994) Psychoterapia. W-wa, PWN
6. Hawkins J. D., Nederhooft B. (1994) Podręcznik ewaluacji programów profilaktycznych. W-wa- Olsztyn, PTP.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):**F1** Ocena aktywności studenta podczas zajęć**F2** Zaliczenie – test**P1** Przygotowanie programu profilaktycznego**Warunki zaliczenia zajęć/wykład**

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
51-59 punktów – dostateczny
60-69 punktów – dostateczny plus
70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
51-59 punktów – dostateczny
60-69 punktów – dostateczny plus
70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Ma wiedzę na temat zachowań ryzykownych podejmowanych przez dzieci i młodzież i ich konsekwencji społecznych, psychologicznych i biologicznych. Zna motywy, czynniki ryzyka oraz badania nad rozpowszechnieniem różnych zachowań.			K_W04 K_W07	
E2_W	Zna zasady konstrukcji programów profilaktycznych. Ma wiedzę o skuteczności różnych programów profilaktycznych.			K_W07 K_W09	
E3_U	Potrafi właściwie zdiagnozować poziom rozpowszechnienia zachowań ryzykownych w grupie społecznej i określić jakiego rzędu działania psychoprofilaktyczne należy wobec niej podjąć.			K_U01 K_U06 K_U07 K_U12	
E4_U	Potrafi ocenić program profilaktyczny pod kątem jego skuteczności oraz zaprojektować własne działania profilaktyczne, adekwatnie do potrzeb grupy.			K_U01 K_U06 K_U07 K_U12	
E5_U	Potrafi prowadzić działania psychoedukacyjne dla różnych grup docelowych. Potrafi dostosować język i poziom szczegółowości przekazywanych informacji do grupy docelowej.			K_U01 K_U06 K_U07 K_U12	
E6_K	Ma świadomość roli oddziaływań psychoprofilaktycznych, a w szczególności profilaktyki pierwszego rzędu w kształtowaniu nawyków zdrowego życia.			K_K11 K_K12	
E7_K	Ćwiczenia grupowe prowadzi z właściwą wrażliwością. Posługuje się argumentami merytorycznymi. Nie używa technik mogących ranić uczestników.			K_K01 K_K05 K_K06 K_K12	
E8_K	Ma gotowość do podejmowania działań profilaktycznych oraz świadomość że może być dla innych osób wzorem postępowania.			K_K07 K_K12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	K_W04 K_W07	C1	T1 - T8	Mk1, Mk3	P1, F2
E2_W	K_W07 K_W09	C2	T9 - T15	Mk1, Mk3	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U01 K_U06 K_U07 K_U12	C2, C3	T16 - T30	Mk2 - Mk5	F1, P1
E4_U	K_U01 K_U06 K_U07 K_U12	C2, C3	T11 - T30	Mk2 - Mk5	F1, P1
E5_U	K_U01 K_U06 K_U07 K_U12	C2, C3	T11 - T30	Mk2 - Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E6_K	K_K11 K_K12	C1 - C3	T1 - T30	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E7_K	K_K01 K_K05 K_K06 K_K12	C1 - C3	T1 - T30	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E8_K	K_K07 K_K12	C1 - C3	T1 - T30	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			12	
Ćwiczenia				20	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	

Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	20
	Rozwiązywanie zadań i problemów	9
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	20
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	7
	Przygotowanie się do egzaminu	12
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		100
Liczba punktów ECTS		4

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/laboratoria</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: METODY DIAGNOSTYCZNE W PSYCHOLOGII ROZWOJOWO-WYCHOWAWCZEJ/ DIAGNOSTICKÉ METODY V PEDAGOGICKÉ PSYCHOLOGII	
Cele kształcenia: C1 Przekazanie wiedzy na temat metod diagnostycznych w psychologii rozwojowo-wychowawczej, w szczególności w zakresie doboru odpowiednich metod adekwatnych dla danej grupy klientów C2 Nabycie przez studentów umiejętności przeprowadzania badań diagnostycznych i sformułowania opinii potrzebnych do celów terapeutycznych czy orzeczniczych. C3 Uzyskanie przez studentów umiejętności posługiwania się metodami diagnostycznymi,, prowadzenia programów promocji zdrowia psychicznego i profilaktyki zaburzeń wieku rozwojowego.	
Przedmiot wprowadzający: diagnoza psychologiczna dzieci i młodzieży	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiedzę z zakresu diagnozy psychologicznej dzieci i młodzieży Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza testów diagnostycznych Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5. Case study	
Program kształcenia (treści nauczania):	
Wykłady: T1 Czynniki ryzyka rozwoju w okresie dzieciństwa i dorastania	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T2 Grupy szczególnego ryzyka zaburzeń w okresie dzieciństwa i dorastania. Dzieci urodzone z małą wagą urodzeniową i przedwcześnie

T3 Dzieci z specyficznymi trudnościami w uczeniu się

T4 Dzieci w rodzinach z chorobą psychiczną

T5 Dzieci z niesprawnością fizyczną. Dzieci przewlekłe chore somatycznie

T6 Dzieci ze środowisk kulturowo zaniedbanych i niewydolnych wychowawczo

T7 Dzieci krzywdzone i wykorzystywane

T8 Dzieci i młodzież a problem uzależnień

T9 Metody i narzędzia psychologicznej diagnozy zaburzeń emocji i sfery motywacji w kontekście potrzeb rozwojowych, Rozwoju mowy i języka w kontekście społeczno- kulturowym

T10 Metody i narzędzia psychologicznej diagnozy zaburzeń zachowania i emocji wieku rozwojowego, rozwoju umysłowego w kontekście upośledzenia umysłowego

Laboratoria:

T1 Podstawowe formy pomocy psychologicznej dla dzieci i młodzieży: Działalność profilaktyczna, terapeutyczna, edukacyjna , interwencja w sytuacjach kryzysowych; formy pomocy, adresaci pomocy, osoby udzielające pomocy. Samoorganizacja i grupy samopomocowe.

T12 Prowadzenie wywiadu z dziećmi i młodzieżą.

T13 Kwestionariuszowe techniki badania środowiska rodzinnego na przykładzie Skala Oceny Rodziny według Olsona (SOR).

T14 Badanie relacji rodzinnych w percepcji młodzieży przy użyciu Kwestionariusza Relacji Rodzinnych KRR M. Plopy i P. Połomskiego.

T15 Kwestionariuszowe techniki badania postaw rodzicielskich we własnej percepcji matek i ojców na przykładzie Kwestionariusza SPR M. Plopy.

T16 Kwestionariuszowe techniki badania postaw rodzicielskich w percepcji dzieci na przykładzie Kwestionariusza KPR-Roc M. Plopy.

T17 Test "Rysunek Rodziny" A. Frydrychowicz jako przykład rysunkowej techniki projekcyjnej używanej w diagnozie stosunków rodzinnych

Literatura podstawowa:

1. Svoboda, M., Krejčířová, D. (2001). Diagnostika dětí a dospělých. Praha: Portál.
2. Hartl, P., Hartová, H. (2004). Psychologický dlovník. Praha: Portál.
3. Anastasi, A., Urbina, S. (1999). Testy psychologiczne (rozd. 4 i 5). Warszawa: PTP.
4. Dembo M., H. (1997). Stosowana psychologia wychowawcza. Warszawa: WSiP.
5. Frydrychowicz, A. (1996). Rysunek rodziny. Projekcyjna metoda badania stosunków rodzinnych. Warszawa: CMPP-P.
6. Jaworowska, A., Matczak, A. (1998). Test Niedokończonych Zdań Rottera (RISB). Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
7. Margasiński, A. (2009). Skale Oceny Rodziny SOR. Polska adaptacja FACES IV – Flexibility and Cohesion Evaluation Scales Davida H. Olsona. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
8. Plopa, M. (2008). Kwestionariusz Postaw Rodziców (KPR-Roc). Podręcznik. Warszawa: Vizja Press&IT.
9. Plopa, M. (2008). Skala Postaw Rodzicielskich (SPR). Podręcznik. Warszawa: Vizja Press&IT.
10. Plopa, M. (2008). Więzy w małżeństwie i rodzinie. Metody badań. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.
11. Przetacznik-Gierowska, M., Włodarski, Z. (2002). Psychologia wychowawcza. T.2. (rozdziały 26, 29, 30). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

12. Stemplewska-Żakowicz, K. (red.), (1998). Nowe spojrzenie na Test Zdań Niedokończonych J. Rottera. Interpretacja jakościowa. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
13. Strelau, J. (2007). Psychologia. T. 1. (rozdz. 12). Gdańsk: GWP.

Literatura uzupełniająca:

1. KŘIVOHLAVÝ, Jaro. *Psychologie nemoci*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2002. 198 s. ISBN 8024701790
2. KŘIVOHLAVÝ, Jaro. *Psychologie zdraví*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2003. 279 s. ISBN 8071787744
3. HARTL, Pavel a Helena HARTLOVÁ. *Psychologický slovník*. Vyd. 1., opr. dotisk. Praha: Portál, 2004. 774 s. ISBN 807178303X.
4. MACHAČ, Miloš, Helena MACHAČOVÁ a Jiří HOSKOVEC. *Emoce a výkonnost [Státní pedagogické nakladatelství, 1985]*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1985.
5. Kościelska M.: Oblicza upośledzenia, PWN, Warszawa 1995.
6. Bradshaw J.: Zrozumieć rodzinę, IPZiT, Warszawa 1994.
7. Brzezińska A., Lutomski G., Smykowski B., (red.): Dziecko wśród rówieśników i dorosłych, Zys i S-ka, Poznań 1995
8. Erikson E.: Dzieciństwo i społeczeństwo, Rebis, Poznań 1997.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Przygotowanie pracy pisemnej – projektu

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
 51-59 punktów – dostateczny
 60-69 punktów – dostateczny plus
 70-79 punktów – dobry
 80-89 punktów – dobry plus
 90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/Laboratorium

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70

Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada wiedzę o zaburzeniach całościowych i specyficznych w okresie dzieciństwa i adolescencji, zna rozpowszechnienie tych zaburzeń oraz ich uwarunkowania	K_W05 K_W06 K_W07
E2_W	Posiada wiedzę na temat zasad postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w przypadku zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży	K_W05 K_W06 K_W07 K_W10 K_W13
E3_U	Potrafi omówić specyfikę zaburzeń zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i adolescencji, uwzględniając ich uwarunkowania i możliwości prognostyczne.	K_U07 K_U13
E4_U	Potrafi dobrać metody wspierania dzieci i młodzieży	K_U08 K_U11
E5_K	Posiada kompetencje interpersonalne, pozwalające mu na nawiązanie dobrego kontaktu z dziećmi i młodzieżą.	K_K01 K_K06 K_K10
E6_K	Jest wrażliwy na problemy etyczne diagnozy i terapii dzieci i młodzieży.	K_K01 K_K03 K_K11 K_K12
E7_K	Respektuje fakt, iż we wczesnym okresie życia rolę psychologa rozwoju jest przede wszystkim wspomaganie funkcjonowania opiekuna w jego relacjach z dzieckiem.	K_K09 K_K13 K_K12
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny		

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05 K_W06 K_W07	C1	T1 - T10	Mk1, Mk3	P1, F2
E2_W	K_W05 K_W06 K_W07 K_W10 K_W13	C1	T1 - T10	Mk1, Mk3	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U07 K_U13	C2, C3	T11 - T17	Mk2 - Mk5	F1, P1
E4_U	K_U08 K_U11	C2, C3	T11 - T17	Mk2 - Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E5_K	K_K01 K_K06 K_K10	C1 - C3	T1 - T17	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E6_K	K_K01 K_K03 K_K11 K_K12	C1 - C3	T1 - T17	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E7_K	K_K09 K_K13 K_K12	C1 - C3	T1 - T17	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Laboratoria				16	
Seminarium				-	

Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	7
	Inne (jakie?).....	-
Summaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: WPROWADZENIE DO PEDAGOGIKI RESOCJALIZACYJNEJ/ ÚVOD DO RESOCIALIZACE	
Cele kształcenia: C1 Wprowadzenie studentów w kulturę naukową pedagogiki przez ukazanie różnorodności, a zarazem jedności poszukiwań metodologicznych i teoretycznych przez łączenie podejścia tradycyjnego z najnowszymi współczesnymi krytycznymi orientacjami i tendencjami w obszarze nauk o wychowaniu i resocjalizacji. C2 Przygotowanie studentów do dostrzegania i samodzielnego rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych w przyszłej działalności zawodowej. C3 Opanowanie umiejętności krytycznej analizy, co ułatwi studentom poszukiwanie własnej pedagogiki ze świadomością jej racjonalnych założeń i konsekwencji.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiedzę z zakresu pedagogiki ogólnej Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Burza mózgów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5. Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Miejsce pedagogiki resocjalizacyjnej w naukach o wychowaniu	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T2 Narodziny podstawowych rozwiązań systemowych w penitencjarystyce i opiece społecznej

T3 Instytucje resocjalizacyjne w Czechach, Polsce i na świecie

T4 Resocjalizacja w wymiarze strukturalnym (system dyscyplinarno izolacyjny, indywidualny, socjopedagogiczny, homogeniczny, komplementarny).

T5 Idea samopomocy i jej wpływ na kształt współczesnego myślenia o resocjalizacji.

T6 Wspólnoty terapeutyczne – alternatywa resocjalizacji instytucjonalnej.

T7 Resocjalizacja jako praktyka evidence based – źródła i inspiracje.

T8 Model R-N-R – zarządzanie ryzykiem w praktyce resocjalizacyjnej.

T9 Przestępczość młodocianych

Ćwiczenia:

T10 Niedostosowanie społeczne /nieprzystosowanie/ wykolejenie w literaturze psychopedagogicznej

T11 Zaburzenia emocjonalne, zaburzenia w zachowaniu, społeczne niedostosowanie – relacje i zależności w wybranych koncepcjach.

T12 Wczesne symptomy społecznego niedostosowania

T13 Zaburzenia w zachowaniu a status jednostki w grupie.

T14 Przemoc i agresja jako przedmiot zainteresowania pedagogiki resocjalizacyjnej – prezentacje.

T15 Specyfika podkultury instytucji korekcyjnej.

Literatura podstawowa:

1. JÚZL Miloslav: *Penologie a penitenciaristika*. Brno 2012
2. MATOUŠEK, O., KROFTOVÁ, A.: *Mládež a delikvence*. Portál 2007
3. Ambrozik W., *Pedagogika resocjalizacyjna w stronę uspołecznienia systemu oddziaływań*, Wydawnictwo Impuls, Kraków 2016.
4. Chrzanowska I., *Pedagogika specjalna. Od tradycji do współczesności*, Wydawnictwo Impuls, Kraków 2020

Literatura uzupełniająca:

1. PYTKA, L.: *Pedagogika resocjalizacyjna*. WSPS 1993
2. KONOPCZYŃSKI, M. Marek. *Metody twórczej resocjalizacji*, Wyd. PWN, 2007.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Przygotowanie pracy pisemnej – projektu

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90

Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o pedagogice specjalnej jako nauce i jej związkach z innymi naukami społecznymi, w tym z psychologią. Zna terminologię pedagogiczną.	K_W01 K_W11
E2_W	Zna koncepcje oddziaływań wychowawczych i resocjalizacyjnych, które powstały na gruncie pedagogiki.	K_W05 K_W11
E3_U	Potrafi dokonać opisu zjawisk społecznych oraz rozwoju człowieka uwzględniając perspektywę pedagogiczną. Potrafi zaplanować proste oddziaływania o charakterze resocjalizacyjnym.	K_U05 K_U15 K_U18
E4_K	Ma świadomość wkładu pedagogiki w nauki humanistyczne oraz praktykę nauczania, wychowania i resocjalizacji.	K_K03 K_K04 K_K11
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny		

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W11	C1	T1 – T9	Mk1, Mk3	P1, F2
E2_W	K_W05 K_W11	C1	T1 – T9	Mk1, Mk3	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U05 K_U15 K_U18	C2, C3	T10 – T15	Mk2 – Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E4_K	K_K03 K_K04 K_K11	C1 – C3	T1 – T15	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			12	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			10	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			10	

	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	7
	Inne (jakie?).....	-
Summaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: B_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA NAUCZANIA/ PSYCHOLOGIE UČENÍ	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z formami i metodami nauczania szkolnego. Przekazanie wiedzy obejmującej planowanie pracy szkoły w zakresie procesu nauczania. C2 Przygotowanie studentów do dostrzegania i samodzielnego rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych w przyszłej działalności zawodowej. C3 Opanowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu psychologii nauczania w działalności praktycznej.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student posiada wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej Ws2 Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w celu rozwiązywania problemów pacjentów Ws3 Student wykazuje się postawą otwartości na nową wiedzę	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Burza mózgów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5. Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Sytuacja nauczania - osobowość nauczyciela, a osobowość ucznia. T2 Transfer wiedzy i umiejętności i warunki jego zachodzenia.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T3 Psychologiczne aspekty oceniania szkolnego.

T4 Wzmacnianie zachowań pozytywnych i „funkcjonalna ocena zachowania”.

T5 Nauczyciel jako model i obiekt procesu identyfikacji zachodzącego u ucznia.

T6 Uczenie myślenia realizowane poprzez modelowanie.

T7 Samoregulacyjne możliwości ucznia.

T8 Procesy metapoznawcze, samowiedza i samoregulacja w uczeniu się.

T9 Relacje nauczyciel-uczeń.

T10 Problemy dyscyplinowania uczniów. Psychologiczne aspekty karania.

Ćwiczenia:

T11 Symptomy zaburzeń emocjonalnych w sytuacjach edukacyjnych.

T12 Sytuacja nauczania - warunki sytuacyjne.

T13 Dojrzałość szkolna - wymiary psychologiczne, metody pomiaru.

T14 Trudności w nauce szkolnej - ujęcie psychologiczne.

T15 Optymizm i poczucie samoskuteczności u nauczycieli.

T16 Stres szkolny. Fobie szkolne.

T17 Stres pracy nauczycielskiej.

Literatura podstawowa:

1. PRŮCHA, Jan. Psychologie učení: teoretické a výzkumné poznatky pro edukační praxi. Vydání 1. Praha: Grada, 2020. 268 stran. Psyché. ISBN 978-80-271-2853-2.
2. MAREŠ, Jiří. Styly učení žáků a studentů. Vyd. 1. Praha: Portál, 1998. 239 s. ISBN 80-7178-246-7.
3. Dembo M.H.: Stosowana psychologia wychowawcza. Warszawa 1997, PZWS. Część 2
4. Fontana D.: Psychologia dla nauczycieli. Wyd Zysk i S-ka, Poznań bez d.w.

Literatura uzupełniająca:

1. JEDLIČKA, Richard, KOŤA, Jaroslav a SLAVÍK, Jan. Pedagogická psychologie pro učitele: psychologie ve výchově a vzdělávání. Vydání 1. Praha: Grada, 2018. 528 stran. Psyché. ISBN 978-80-271-0586-1.
2. FONTANA, David. Psychologie ve školní praxi: příručka pro učitele. Vyd. 4. Praha: Portál, 2014. 383 s. ISBN 978-80-262-0741-2. Przetacznikowa M., Włodarski Z.: Psychologia wychowawcza. PWN Warszawa 1998
3. Sperling A.S.: Psychologia. Wyd. Zysk i S-ka, Poznań bez d.
4. Włodarski Z., Matczak A.: Wprowadzenie do psychologii. WSiP Warszawa 1998

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Zaliczenie – test

P1 Przygotowanie pracy pisemnej – projektu

Warunki zaliczenia zajęć/wykład		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o psychologicznych aspektach procesu nauczania. Rozumie znaczenia uwarunkowań procesów nauczania w prawidłowym funkcjonowaniu uczniów.	K_W01 K_W11
E2_W	Zna wybrane problemy funkcjonowania systemu oświaty, problematykę roli nauczyciela i relacji uczeń-nauczyciel, stresu szkolnego, dyscypliny, systemów kar i nagród, diagnozy dojrzałości szkolnej.	K_W01 K_W11

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_U	Potrafi wskazać i scharakteryzować mechanizmy psychologiczne wpływające na proces przyswajania wiedzy.	K_W05 K_W11
E3_U	Potrafi posługiwać się zdobytą wiedzą z zakresu psychologii nauczania w celu analizy sytuacji uczniów i wyboru, odpowiednich do ich wieku i możliwości, metod wsparcia.	K_U05 K_U15 K_U18
E3_K	Ma świadomość roli zawodowej oraz zadań psychologa w systemie oświaty. Ma świadomość trudności psychologicznych doświadczanych przez nauczycieli oraz gotowość do wspierania kadry pedagogicznej w pracy wychowawczej.	K_K03 K_K04 K_K11

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W11	C1	T1 - T10	Mk1, Mk3	P1, F2
E2_W	K_W01 K_W11	C1	T1 - T10	Mk1, Mk3	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U05 K_U15 K_U18	C2, C3	T11 - T17	Mk2 - Mk5	F1, P1
E4_U	K_U05 K_U15 K_U18	C2, C3	T11 - T17	Mk2 - Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E4_K	K_K03 K_K04 K_K11	C1 - C3	T1 - T17	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład				12	

Ćwiczenia	Kontakt z nauczycielem akademickim	16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	7
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3